

Jaar 2018 | Uitgave 19

Datum: 25 juni 2018

Nieuwsbrief

Leergang Pensioenrecht

In deze aflevering:

- *Recente rechtspraak*
- *Kamerstukken*

Faculteit der
Rechtsgeleerdheid

Expertisecentrum Pensioenrecht

Samengesteld door Prof. dr. Erik Lutjens

Prof. dr. Erik Lutjens
Hoogleraar Pensioenrecht
Faculteit der Rechtsgeleerdheid Vrije Universiteit Amsterdam
Expertisecentrum Pensioenrecht
De Boelelaan 1077 – Initium 1081 HV Amsterdam
T (020) 59 86268 | M 06 52 418408 |
E e.lutjens@vu.nl |

DLA Piper Nederland N.V.
Amstelveenseweg 638
1081 JJ Amsterdam
P.O. Box 75258
1070 AG Amsterdam –
M 06 52 418408
E erik.lutjens@dlapiper.com

Inhoud

Rechtspraak

- 19.1. Onvoldoende informatie bij einde deelneming omtrent de termijn waarbinnen om vrijwillige voortzetting moest worden verzocht
- 19.2. Zorg- en informatieplicht bij informatie over hoogte te verwachten pensioen
- 19.3. Verboden wachttijd of toegestane uitsluiting wegens arbeidsongeschiktheid?
- 19.5. Criteria die gelden om een vergoeding bij einde arbeidsovereenkomst als RVU in de zin van de Wet LB aan te merken
- 19.5. Prudent person regeling bij beleggingsbeleid en mate van renteafdekking
- 19.6. Vervolg GSFS. Had CBB prejudiciële vragen moeten stellen over schending richtlijn 2003/41?
- 19.7. Broodjes met beleg en verplichtstelling Bpf Bakkersbedrijf
- 19.8. Uitspraken Aruba en Curaçao

Kamerstukken

- 19.9. 33182: uniforme definitie partnerpensioen
- 19.10.34801: intrekken wetsvoorstel fusie bpf en ringfencing
- 19.11. Kamerbrief PEPP
- 19.12. Verschenen, selectie

Rechtspraak

19.1. Onvoldoende informatie door pensioenfonds bij einde deelneming omtrent de mogelijkheid van vrijwillige voortzetting en daarbij geldende aanvraagtermijn van 9 maanden. Schending informatie- en zorgplicht

Voortzetting deelneming wegens arbeidsongeschiktheid (premiervrije voortzetting), maar niet voor de 55-min aanvullingsregeling; daarvoor had betrokkene voor voortzetting deelneming moeten kiezen en wel binnen 9 maanden na einde deelneming.

Het Hof wijst op de informatieplicht van art. 39 Pensioenwet:

“ Bij dit laatste is in het bijzonder van belang artikel 39, eerste lid, aanhef en onder c, Pensioenwet , dat luidt: ‘*De pensioenuitvoerder verstrekt de deelnemer bij beëindiging van de deelneming: (...) informatie die voor de deelnemer specifiek in het kader van de beëindiging relevant is*’, terwijl artikel 6, aanhef en onder c, Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling – ook zoals geldend op 16 januari 2012 – luidt: ‘*De uitvoerder verstrekt de deelnemer bij beëindiging van de deelneming informatie over: (...) de consequenties van arbeidsongeschiktheid*’. In de stopbrief staat wel informatie over de mogelijkheid tot vrijwillige voortzetting, maar de aanmeldtermijn van 9 maanden ontbreekt en “om deze informatie gaat het in dit geval juist”, aldus het hof.

Daaraan verbindt het hof de volgende conclusies:

“Gelet op de beëindiging van zijn deelneming aan de aanvullingsregeling 55min en de voor Bpf Bouw kenbare relevantie voor [geïntimeerde] van de mogelijkheid van vrijwillige voortzetting daarvan, volgt uit de hierboven aangehaalde bepalingen dat Bpf Bouw de verplichting had [geïntimeerde] te informeren over de mogelijkheid van vrijwillige voortzetting van de aanvullingsregeling 55min op grond van artikel 27 van het pensioenreglement. Daarbij diende Bpf Bouw zich de betrokken persoonlijke en financiële belangen van [geïntimeerde] aan te trekken. Dit brengt mee dat de informatieverplichting van Bpf Bouw mede een verplichting heeft ingehouden om [geïntimeerde] te informeren dat een verzoek zijnerzijds tot vrijwillige voortzetting van de aanvullingsregeling 55min – ingevolge artikel 27, derde lid, van het pensioenreglement– schriftelijk diende te worden gedaan binnen negen maanden na de beëindiging van de verplichte deelneming, op straffe van verval van de mogelijkheid daartoe.

Zo betrokkene geen gewezen deelnemer zou zijn geworden wegens de premievrije voortzetting, maakt dit volgens het hof niet uit, dan zou de zorgplicht een vergelijkbare informatieplicht hebben meegebracht:

“ een identieke informatieverplichting volgde uit de zorgplicht die Bpf Bouw jegens [geïntimeerde] diende te betrachten. Deze verplichting vloeiende alsdan voort uit het ook aan artikel 39 Pensioenwet ten grondslag liggende uitgangspunt dat uitvoerders van pensioenregelingen gehouden zijn deelnemers inzicht te verschaffen in de gevolgen voor hun pensioenpositie van het vervallen van een voor hen bestaande regeling, opdat de deelnemers zo nodig zelf een vervangende voorziening kunnen treffen, zoals – in het voorliggende geval – door gebruik te maken van de mogelijkheid van vrijwillige voortzetting. Ook hierbij waren de betrokken, voor Bpf Bouw kenbare persoonlijke en financiële belangen van [geïntimeerde] van belang.”

De conclusie van het hof is:

“De niet-nakoming van de informatieverplichting met betrekking tot de mogelijkheid van vrijwillige voortzetting van de aanvullingsregeling 55min leidt ertoe dat Bpf Bouw de overschrijding van de termijn van negen maanden voor het doen van een verzoek tot vrijwillige voortzetting, niet aan [geïntimeerde] kan tegenwerpen.”. Beroep op de aanmeldtermijn van 9 maanden acht het hof wegens de “draconische” gevolgen “onaanvaardbaar”.

Hof Amsterdam 8 mei 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:1784

Wet: 39 Pensioenwet

19.2. Pensioenaanspraken worden bepaald door pensioenreglement. Zorgplicht pensioenfonds anders dan bij financiële instelling. Voldaan aan informatieplicht door – juiste – pensioenaanspraak te communiceren. Geen uitleg nodig over wijze hoe berekend.

Over rechtshandeling en informatie: Uitgegaan wordt van de uitspraak van de kantonrechter inhoudende: (...) *de door ABP aan [appellant] verstrekte (...) pensioenoverzichten [kunnen] niet als rechtshandelingen worden gekwalificeerd. Met de pensioenoverzichten heeft ABP aan [appellant] informatie verstrekt omtrent de hoogte van de bruto-pensioenuitkeringen [...] Het is dit pensioenreglement niet de door ABP aan [appellant] verstrekte pensioenoverzichten, dat bepalend is voor de vraag op welke pensioenuitkering [appellant] jegens ABP aanspraak kan maken. Dat ABP het reglement onjuist zou hebben toegepast, heeft [appellant] niet gesteld en is overigens niet gebleken. (...).*”

Over zorgplicht pensioenfonds: Overigens kan het hof de verwijzing naar vaste rechtspraak over de zorgplicht van financiële instellingen niet volgen. Die rechtspraak is niet gelijkelijk toepasbaar op pensioenfondsen die een collectieve verplichte pensioenregeling uitvoeren waarbij de deelnemer geen keuzes heeft.

Over reikwijdte informatietaak: Het hof is van oordeel dat, nu ABP concreet de bedragen heeft genoemd die voor [appellant] van toepassing waren (met toepassing van de pensioenknip), niet valt in te zien waarom ABP hierover had moeten meedelen dat zij de pensioenknip had toegepast.

Hof Den Bosch 19 juni 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:2680

Wet: 3:35 BW

19.3. Verboden wachttijd of toegestane uitsluiting wegens arbeidsongeschiktheid?

Bepaling in reglement Pensioenfonds dat gedurende eerste jaar van verzekering geen dekking bestaat voor nabestaandenpensioen. Die bepaling luidt: ‘(...) Bij overlijden binnen 1 jaar na aanvangsdatum van de aldus afgesloten individuele aanvullende nabestaandenpensioenverzekering behoudt het fonds zich het recht voor de uitkering te weigeren indien het overlijden (mede) het gevolg is van de gezondheidstoestand van de deelnemer op de ingangsdatum van de aldus afgesloten Individuele aanvullende nabestaandenpensioenverzekering. (...)’ Is dit in strijd met verbod

wachttijd van art. 14 lid 2 Pensioenwet of het keuringsverbod van art. 4 Wet op de medische keuringen en aldus een - verboden - carenzperiode?

De rechtbank beantwoordt die vraag ontkennend met de volgende overweging:

“ Uit de tekst van de uitsluitingsclausule volgt immers geen wachttijd voor de ingang van de dekking. Voorts is gesteld nog gebleken dat de uitsluitingsclausule feitelijk wordt toegepast als een wachttijd voor de ingang van dekking. Zoals door gedaagde onbetwist is gesteld, bestaat onder de uitsluitingsclausule direct dekking en wordt slechts beoogd te voorkomen dat er een recht op uitkering bestaat indien er geen of onvoldoende sprake is van een onzekere gebeurtenis. Een clausule met een dergelijke strekking is naar het oordeel van de kantonrechter toegestaan en niet strijdig met artikel 14 lid 2 van de Pensioenwet. Dat in de tussen partijen gevoerde correspondentie steeds wel is gesproken over een ‘carenzperiode’ en een ‘wachttijd’, maakt dit niet anders. Het gaat immers bij de kwalificatie van de uitsluitingsclausule niet om het label dat hieraan in de correspondentie ten onrechte – zoals gedaagde ook erkent – is gegeven, maar om de wijze waarop de uitsluitingsclausule door partijen is toegepast en begrepen.”

Rechtbank Den Haag 3 mei 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:6194

Wet: 14 lid 2 Pensioenwet en 4 WMK

19.4. Is de vergoeding bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst een RVU in de zin van art. 32ba Wet LB?

Belanghebbende heeft de Inspecteur verzocht om bij beschikking als bedoeld in artikel 32ba, lid 7, van de Wet op de loonbelasting 1964 (hierna: de Wet LB) te bepalen dat de vergoeding die op grond van het Sociaal Plan in verband met de beëindiging van de dienstbetrekking aan een werknemer wordt uitgekeerd, niet wordt aangemerkt als een vergoeding uit hoofde van een regeling voor vervroegde uittreding in de zin van dat artikel (hierna: RVU). Dat verzoek is afgewezen. Het hof heeft geoordeeld dat voor de werknemers vanaf 55 jaar er wel een RVU is (niet in geschil is dat voor de werknemers jonger dan 55 jaar er geen RVU is). De Hoge Raad oordeelt dat het gaat om de feitelijke kenmerken en niet de uitwerking van een regeling om te bepalen of er van een RVU sprake is:

“Bij beantwoording van de vraag of sprake is van een RVU is bepalend of de uitkeringen of verstrekkingen bedoeld zijn om te dienen ter overbrugging of aanvulling van het inkomen van de (gewezen) werknemer tot de pensioendatum. De beweegredenen van de inhoudingsplichtige om zodanige uitkeringen of verstrekkingen aan te bieden doen in dit verband niet ter zake (zie Hoge Raad 13 mei 2016, nr. 15/01185, ECLI:NL:HR:2016:827, BNB 2016/169, onderdeel 2.3.2). Dat geldt evenzeer voor intenties en keuzes van werknemers om voor de Regeling te opteren. Op de feitelijke uitstroom van werknemers en de hoogte van de feitelijk overeengekomen beëindigingsvergoedingen dient dus evenmin acht te worden geslagen, aangezien die factoren niet behoren tot de objectieve kenmerken en voorwaarden van de Regeling. Vaststelling van de bedoeling van de Regeling aan de hand van haar objectieve kenmerken en voorwaarden is ook in overeenstemming met de in artikel 32ba, lid 7, van de Wet LB opgenomen mogelijkheid om vooraf te doen beslissen of een regeling een RVU vormt. Ter verkrijging van zekerheid vooraf kan immers enkel worden aangeknoopt bij de (objectieve) kenmerken en voorwaarden van een regeling, en niet bij het achteraf blijken de feitelijke gebruik ervan.

Het Hof heeft het voorgaande miskend door in zijn overwegingen te betrekken de feitelijke uitstroom van werknemers en de hoogte van de feitelijk overeengekomen beëindigingsvergoedingen. Tot cassatie kan dit evenwel niet leiden aangezien het Hof niettemin tot het juiste oordeel is gekomen dat van een RVU geen sprake is.

In het voorgaande ligt besloten dat het middel faalt voor zover het uitgaat van de opvatting dat de feitelijke uitwerking van de Regeling van belang is bij de beantwoording van de vraag of een regeling kan worden aangemerkt als een RVU.”

Hoge Raad 22 juni 2018, ECLI:NL:HR:2018:958

Wet: art. 32ba lid 6 en 7 Wet LB

19.5. Prudent person regel. Heeft Pensioenfonds die geschonden met name door renterisico beperkt af te dekken? (Pensioenfonds Mercurius). Vrijheid om binnen grenzen naar eigen inzicht te beleggen

De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend. Pensioenfonds mocht keuze maken op het risico beperkt af te dekken en op indexatiepotentieel te sturen.

Vooraf overweegt de rechtbank:

8. Vooropgesteld wordt dat pensioenfondsen binnen het in deze bepalingen geschetste kader de vrijheid hebben om naar eigen inzicht te beleggen. Het is dan ook in eerste instantie aan het pensioenfonds om de prudent-person regel uit te leggen en aan de toezichthouder om te controleren of die open norm op een goede wijze is ingevuld. Bij die controle moeten de specifieke omstandigheden van het pensioenfonds worden betrokken.

9. Toezichthouder DNB heeft in dit geval niet geconcludeerd dat de prudent-person regel door PMA is geschonden. Evenmin is gesteld of gebleken dat DNB een aanwijzing heeft gegeven als bedoeld in artikel 171 Pw of een waarschuwing daarvoor. De certificerend actuaaris heeft voor het jaar 2007 geoordeeld dat vanwege een te ruime bandbreedte in de beleggingen niet conform het prudent person beginsel werd gehandeld. Daarna heeft de certificerend actuaaris steeds geoordeeld dat conform dat beginsel is gehandeld.

10. De vraag is dan – en dat is ook de kern van het geschil tussen partijen – of het beleggingsbeleid van PMA niettemin zodanig is geweest dat dit een toerekenbare tekortkoming in de nakoming van een verbintenis of onrechtmatig handelen jegens [eiser] oplevert. De kantonrechter zal hierover een zelfstandig oordeel geven

Dat zelfstandige oordeel was dus dat er niet onrechtmatig is gehandeld.

Rechtbank Amsterdam 19 januari 2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:431

Wet: 135 Pensioenwet

19.6. Vervolg GSFS zaak (pensioenfonds dat te ruim belegde en daarom art. 116 Pensioenwet had overtreden, zie CBB 15.11.2016, PJ 2017/3). Staat is niet aansprakelijk omdat het CBB geen prejudiciële vragen heeft gesteld over uitleg art. 7 EU Richtlijn 2003/41 (pensioenfondsenrichtlijn).

De rechtbank past de criteria van het *Köbler*-arrest (30 september 2003, C-224/01, ECLI:EU:2003:513 van het HvJ EU en oordeelt dat de regeling omtrent prejudiciële vragen geen afdwingbare rechten aan particulieren geeft. Het is bovendien aan nationale rechter om hier over te beslissen, in dit geval te meer nu art. 7 pensioenfondsenrichtlijn een open norm weergeeft.

Hof Den Haag 6 juni 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:6681

Wet: 267 VWEU

19.7. Verplichtstellingsbakkersbedrijf. Een belegd broodje is niet zijn geheel brood in de zin van het verplichtstellingsbesluit. Cao-uitleg

Uitleg werkingssfeer. Cao uitleg. Aanpalende cao's kunnen betrokken worden. Indeling door belastingdienst komt "zeer ondergeschikte" betekenis toe. De vraag is of de omzet betreffende bakkersartikelen minder dan 50% is dan de totale omzet. Daarbij neemt het hof aan dat bij verkoop van een belegd broodje het brood wel, maar het beleg geen bakkersartikel is. Werkgever krijgt bewijslast dat omzet het niet bakkersartikelen meer dan 50% was.

*Hof Arnhem-Leeuwarden 5 juni 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:5130
Wet: 2 en 4 Wet Bpf 2000*

19.8. Zaken Aruba en Curaçao

Belanghebbende is lid van de Staten van Aruba. De op zijn bezoldiging ingehouden bijdrage is op grond van artikel 9, lid 6 Lv IB als pensioenbijdrage aftrekbaar. Dat hij niet in dienstbetrekking is doet daar niet aan af.

Gerecht in Eerste aanleg Aruba 25 mei 2018, ECLI:NL:OGEEA:2018:290

Duurtetoeslag, VUT en indexatie daarvan. Doorbelasting van indexatie door APC ontbeert wettelijke grondslag en kan alleen bij overeenstemming daarover. Betalingsplicht aan APC geen schending van eigendomsrecht (Selikor / APC)

*Gerecht in Eerste aanleg Curaçao 12 juni 2017 en 21 mei 2018,
ECLI:NL:OGEAC:2018:108*

Wetgeving duurtetoeslag is niet onrechtmatig. Overheid niet aansprakelijk voor betalingen die Selikor aan APC moet voldoen (Selikor/Land Curacao)

Gerecht in Eerste aanleg Curaçao 21 mei 2018, ECLI:NL:OGEAC:2018:112

Aanstelling van bewindvoerder over Pensioenfonds Tradicur met zes maanden verlengd.

2.1

Ingevolge art. 22 lid 2 van de Landsverordening ondernemingspensioenfonds (PB 1985 no. 44) kan het Hof de duur waarvoor de bewindvoerder wordt aangesteld op verzoek van de Bank of van de bewindvoerder verlengen.

2.2

De in de beschikking van 4 april 2017 genoemde omstandigheden en de stand van zaken als genoemd in het verslag van 29 maart 2018 brengen het Hof tot het oordeel dat het noodzakelijk is de duur waarvoor de bewindvoerder is aangesteld te verlengen met zes maanden.

Gemeenschappelijk Hof 24 april 2018, ECLI:NL:OGHACMB:2018:101

Kamerstukken

19.9. Uniforme definitie partnerpensioen, brief 12 juni 2018, kamerstuk 33182

Uit deze brief:

- *In de praktijk bevatten pensioenregelingen bijna allemaal een partnerpensioen voor samenwonenden met een set aan voorwaarden. Vaak is dit een notarieel samenlevingscontract en/of een minimale duur van ingeschreven staan op hetzelfde adres. Doordat criteria verschillen kan bij (meerdere) baanwisselingen (van beide partners) een onoverzichtelijke situatie ontstaan en bestaat het risico dat iemand onbewust niet verzekerd is voor partnerpensioen.*
- *Tegelijkertijd zien sociale partners (meer) uniformering van het partnerbegrip als een inbreuk op hun onderhandelings- en contractsvrijheid. Per sector of bedrijf is er de ruimte om afspraken te maken hoe de arbeidsvoorwaarde pensioen in te vullen. Deze ruimte staat op gespannen voet met een tendens naar uniformering.*
- *ik heb daarom een klemmend beroep gedaan op de Stichting van de Arbeid om snel met de aangescherpte aanbeveling te komen*
-

19.10. Intrekken wetsvoorstel fusie bpf en ringfencing, brief 14 juni 2018, kamerstuk 34801

Uit deze brief:

- *Niet alleen uw Kamer, maar ook de Pensioenfederatie staat zeer kritisch ten opzichte van het voorstel. De Pensioenfederatie heeft onlangs een klemmend beroep gedaan om het wetsvoorstel in de huidige vorm in te trekken, omdat de mogelijkheid tot fusie met tijdelijk afgescheiden vermogens door de vele voorwaarden in de praktijk niet werkbaar zal zijn (Financieel Dagblad, 30 april 2018). Onder deze voorwaarden is de eerder geconstateerde behoefte aan het voorstel afgenomen. Naar verwachting zal niet of nauwelijks gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden tot fusie met afgescheiden vermogens, die het voorstel biedt.*

19.11. Kamerbrief PEPP, brief 18 juni 2018, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2018/06/18/kamerbrief-overvoortgang-europese-besluitvorming-rond-pepp>

Uit deze brief:

*Verplichtstelling tweede pijler wordt niet geraakt
 Het kabinet heeft uitgesproken dat PEPP de inrichting van de tweede pijler van het Nederlandse pensioenstelsel niet mag raken. Een belangrijk kenmerk van de tweede pijler is de verplichte aansluiting bij verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen (bpf'en), die in de EU geassocieerd worden als IORPs (Institutions for Occupational Retirement Provision). Deze inbreuk op de vrije mededinging wordt alleen toegestaan door het grotere economische belang dat ermee gepaard gaat. Het exclusieve uitvoeringsrecht van verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen mag niet als concurrentievoordeel worden gebruikt op andere markten. Daarom mogen verplichtgestelde bpf'en in Nederland geen pensioenproducten in de derde pijler (zoals PEPP) aanbieden.*

Volgens het huidige compromisvoorstel is PEPP nadrukkelijk een persoonlijk pensioenproduct, waarbij de werkgever niet is betrokken. Daarmee kwalificeert PEPP nadrukkelijk als derdepijlerpensioenproduct. Een IORP mag volgens de compromistekst alleen PEPP aanbieden als het krachtens de (nationale) wet geautoriseerd is pensioenproducten in de derde pijler aan te bieden. Daarnaast mogen IORPs die PEPP aanbieden zelfstandig geen biometrische risico's afdekken. Onder deze voorwaarden is de Nederlandse verplichtstelling geborgd: verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen in Nederland mogen namelijk geen derde pijlerproducten aanbieden en de producten die zij aanbieden, worden juist gekenmerkt door risicosolidariteit. De voorkeur van het kabinet blijft uitgaan naar het geheel uitsluiten van IORPs als aanbieders van PEPP. Gegeven het draagvlak bij andere landen, verwacht ik dat hier uiteindelijk niet de benodigde steun voor zal komen in de Raad. Ook dan komt met het huidige compromis de verplichtstelling niet in gevaar, waarmee de belangrijkste Nederlandse inzet wordt binnengehaald.

19.12. Verschenen

* 34934: Wijziging van de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling en de Wet op het financieel toezicht in verband met de implementatie van Richtlijn 2016/2341/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV's) (PbEU 2016, L 354); Verslag (initiatief)wetsvoorstel (nader); Nader verslag

* 34 934: Wijziging van de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling en de Wet op het financieel toezicht in verband met de implementatie van Richtlijn 2016/2341/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBPV's) (PbEU 2016, L 354)
Nr. 6NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

- 32 043Toekomst pensioenstelsel

Nr. 412BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Den Haag, 18 juni 2018

Op verzoek van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid reageer ik hierbij op het artikel «DNB: Bij 10 miljoen pensioenen dreigt korting» in NRC Next van 14 juni jl. (Handelingen II 2017/18, nr. 94, Regeling van Werkzaamheden) De in dit artikel opgenomen informatie is gebaseerd op het *Bulletin herstelplannen 2018* van DNB
